(ડીશમબર) **નસીહતના બે બોલ.** (૧૮૯૦)

અલ્લાહના નામથી જે મોટો મેહેરબાન રહમ કરતા.

ઓ ખોદા આ સું થઈ પડુ કે હમારી આંખો ખુલતી નથી આંખો છતાં અંધા છીએ. કેમ હમને નથી સંભલાતું કાનો છતાં બેહરા થીઆ છીએ. તું હમારા દીલની આખ કાન ખોલકે ખરૂ હમને સુઝે ને ખરૂં સાંભલીએ. ઓ પવરદીગાર તું મારા પાપને માફ કર જેથી મારા દીલમા સફાઈ આવે ને તેથી વધારે તારી પરારથના કરૂ ને તારા હબીબ મોહમદ સાહેબ તથા તેવણના તાબેદારો પર દરૂદ અને સલાગ મોકલા કરૂ.

સાહેબો મારો એક દોસ્ત મને કેહવા લાગયો કે ઓ દોસ મથમ બેસને પછી દરવેસ તું બીજી કોમોને માટે ચોપાનીઆ તથા નસીયત લખેછે અને આપણી કોમમાટે કેમ નથી લખતો ખોદા કરેને તારા બે બોલથી કંઈ આપણી ઊગણસી કોમની શમજ ખુલે અને બુરી રશમોથી બચે તો શુ! ખુદા અને તેનો રસુલ કમ રાજીથશે! કદીનહીં પરવરદીગાર તમારી મેનતથી જરૂર રાજી થસેજ અને તમારા સાફ દીલની બરકતથી જરૂર ફેજ થયા વગર રેહેશે નહીં વાસ્તે **નસીહતના બે બોલ** લખસો.

તે ઊપરથી મુરબ્બીઓ હું તમો સાહેબોથી માફી ચાહી બે બોલ તમારીખીજમતમાં મુકવાની તસ્દી આપુંછું અગર ચે મારી સમજમાં આ વાત ખરી આવેછે કે નાહલે મોહડે મોટી વાતો કરેછે તથા ખુદ ફજીઅત બજાને નસીહત, વગેરે પણ તમો સાહેબો મારા હાલપર ખીયાલ ન કરતા સમજવું કે હમો દીવાલથી નશીહત લીજીએ છીએ.

[illegible] ખાયાલ [illegible] અર [illegible] જ કરસ ત [illegible] તના તન સાના સ– તાપ કોઈ તારી[illegible] સાંભલનારૂ છે? તારે સું. પરંતુ મારા અખત્યારની લગામને હદીસ શરીફ પકડી મને આ લખાણપર ખેચો એટલે હજરત ફરમાવેછે કે માણસની તરાણ તરેછે પેહેલી એકે બુરા કામ કરનારને દબાણ કરી રોકે બીજી એકે દબાણથી તો નહી પાણ મોહથી હોકોને રોકે તરીજી એકે તેઓને ન દબાણ કરી રોકે નમોહથી રોકે પાણ ફકત દીલમાં બુરાઓનો બુરાઇ રાખે ફરી હજરત ફહેછે કે આ છેલ્લો દરજ્જો ઈમાનના જઈફ હોવાથી હોયછે તારે બીજી તરાની શકતી વાલામાં ખુદાએ મને કીધો એ તેનુ મોટું એહસાનછે જેથી હું આ લખુંછું મારા પર ફકત પોહચતી દેવુછે આગલ આપ સાહેબોનો અખતીયારછે માનોકે ન માનો.

રંગરાગ તથા વાજુગાજુ હરામછે એની સાબેતી કરવાની કાંઇ જરૂર નથી કારણ કે તેતો આપાણા ભાઈઓ સરવે માનેછે માટે હવે તે બુગાઇઓકે જે દીખત રીતે માલમ પડેછે તે જાહેર કરવું જોઈએ.

આપણી કોમમા બંદોબસ્તછે કે કોઈ આપણી કોમવાલો તાઈફો (હરામજંગી) આપણા મોહલામા નચાવે નહી. એ બંદોબસ્ત આપણો ખુસી લાયકછે અને ખુદાથી ચાહુંછું કે જેમ આજ સુધી એ બંદોબસ્ત રહયો તેમ ભવીસમાં પણ રાખે. તારે આપુને દુમાણચોના ગાવાને સમજણીનાં ગાવા સાથ સરખાવવું જોઇએ એકે

એમાં વધારે નુકસાન કારક કયુંછે તો વીચાર કરતાં માલમ પડેછે કે ડુમણયોનું કારણકે નાચ તો મરદોમા થાયછે અને તેની બુરાયો મરદો ઉઠાવેછે પણ ડુમણઓતો ઓરતોમાં થાયછે જેથી ઓરતો તે બુરાયોમા ફસી પડયો અને મરદો કરતાં ઓરતોનુ એ બુરાઈમા ફસવુ ઘણુ નુકશાન કારકછે કારણકે ડુમણીઓ જે ગાયછે તે યાનો ખુદા રસુલની તારીફ હોયછે અથવા ઈશકના વાતો હોયછે અથવા ફોહોશ ગાલ કલુચ હોયછે તારે એ તરણેવમા ખુદા રસુલની તારીફ બોહુજકમ હોયછે ને કેમ કમ ન હોઈ ડુમણીઓતો મોજને વાસતે બુલાવાઇછે અને ખુદા રસુલની તારીફમા મોજ કયાથી આવે આ ની સીધ થાયછેકે ડુમણયોના ગાવામા ઈશકી વાતો તથા ખુલી બેહયાયની વાતો ઘણી હોયછે તારે વીચાર કરોકે આપણી કોમ સફર કરનારી છે જેથી બઈરા ઘણી મુદત વગર ધણીએ કહાડેછે તે ઈશકની વાતો સાંભલે તથા બારદાન બાદ કીધેલી વાતો સાભલે જેથી તેઓની શાહવત જોરકરે એ નુકસાન કારક મરદો કરતા વધારે હોઈ કે નહી ?

વરી જરા ગફલતના પરદા ઉડાવી જુવોકે જેઓને નાચરંગ ગણો જોવાનો શોક હોયછે તેઓને કઈ નહીતો બેચાર ગજલ પણ મોહડે કરી લેછે એ આપણી કોમના ૨૦ થી ૩૫ વરસની ઉમર વાલાઓનો હાલ તપાસેથી સાફ માલમ પડશે તયારે મજકુર કાઈદા પરમાણે ડુમણયોની સામલનારીઓએ પણ કેટલીક ગજલો યાદ કીધી હોશે. મારા એક રીપોટરે મને ખબર આપીકે ઓરતોમાં પણ ડુમણયોને ફરમાસ કરી પોતાને પરપનની ગજલો બોલાવેછે આથી માલમ પડેછે કે ગજલોની બેચાર કડયોતો જરૂર સીખે લીઓછે તારે આગલ જતા સ ન સીખશે?

પાંચ મોહોલાને જો આપણે તપાસએ તો તેમાં સરવ નમાજી નહી નીક … પણ નહી … પારે ખીયાલ કરો … વાલા કહેછે … તયારે આખીરાત બુરા કામમા ઘુમ કચર લાગે જેથી પાર … ની નમાજીઓ ને ઈજા થાઈ તેઓની ફજરની નમાજ જાઈ એ કેટલા દરજાના વબાલનુ કામછે સોચો.

વરી ખીયાલ કરોકે માણસ ગોસામાં બેસનારની અગર નયત બુરા કામ તરફ થાઈ તોપણ તે કરી શકે નહી. કારણ કે તેને લોકોનો બોફ રહેછે પરંતુ જયારે કોઈ માણસ આગલ દોરનાર મલેછે તો પછી તેની ભુરકીમાં આવી ચરીત્તર સીખી ભુડાં કામ કરવા તયાર થાયછે. ત્યારે આ ડુમણયોને આગલ દોરનાર કુટણયો કરતા કમ દરજે ગણવું નહી. ત્યારે જો એના બંધ કરવાના ઊપાયો ન લેસોતો એમ માલમ પડેછે કે આપણી માબેનો પાસે કુટણયો જાહેર રીતે આવે ને આપણે તેને નરોકીએ એ કેટલા દરજાની મુરખાઇછે તે અકલવાલા ખુદ સમજસે

નાચવા કુદવાનો પેસો બહુ હલકોછે એજ કારણથી જે એ ધંધો અખત્યાર કરેછે તે શરૂઆતમા સરમાઇ પણછે અથવાતો તે બજારૂ ને નોમા છટેલ હોયછે તે એવુ કામ અખત્યાર કરેછે ત્યારે પેલુ કેહેવાત વાલુકે "જુવાનીમા છીનાલુ તો ઘડપોણમા કુટણપણુ ખરૂચ" તે પોતાનો હુનર બતલાવવા વગર કેમ રેહેસે અને ખાસ કરીને તેને સાથે કમાઇપણ મલે એતો કીમ્યાજેવું થઈ પડે.

જે જગ્યા ડુમણચો ગાયછે તથા સરવ વગર ધણીની નહી હોતી તેમ સરવ ધણીવાલીઓ પણ નહી હોતી તયારે વગર ધણીવાલીઓને તો બુરા લખણ સુજે એમાં કાંઈ નવાઈ જેવું નહીં પણ ધણીવાલીઓ પણ કેટલીક બુરાઈ ઓ સીખે છે. કારણકે તે જયારે સાભલવા જાય છે તયારે પોતાના પતીની રજા લઈ જાયછે કે નહીં! જો કહો કે વગર રજાએ જાયછે તો એથી મોટી બુરાઈ બીજુ કઈ હોસે કે નફલરોજા વાસ્તે શરીઅતવાલા એમ કહેછે કે પોતાના ભરથારની રજા લઈ રાખે, શાયદ ધણીનુ મન દીસના સુવાનુ થાય ત્યારે ભુડા કામમા રાતને વખત વગર રજાએ જાય એ કેવી બુરાઈછે તે તમો સમજી લીઓ. અને જો રજા લઈને જાયતો એ કેવી શરમની વાતછે કે અસ્ત્રી પોતાના ધણીને ઉલ્લુને માફક દયુસ બનાવી ઘેર સુવડાવી નાચ રંગમા જાય એવા માણસોને જીવવાથી મરવુ બેહતરછે હાઈ અફસોસ આજે આવુ વખત આવું.

કાઇદો છેકે એક ચીજ મોટાને તાંથી નીકલે ફરી બીજાવોને તાં થાઈ. રેતાં રેતાં એમ થઈ પડેછેકે તે ચીજ વગર કાર થાઇ નહી દાખલા તરીકે મીયાભાઈ વાડમાં કોઈ વેહવા વગર નાચે થતા નથી ને જો કદાજ થાઇજતો લોકો તેને બોલે છે. એવીજ તરે આ ડુમણીઓની બુરી રસમ ચાલુ આપણે તાં થઈછેએ રેતાં રેતાં તેવીજ તરે થશે જેથી ગરીબો પર મોટો જુલમ પડશે માટે આ વખતમાં એના બંધ કરવાની તદબીર કરવી જોએ નહીતો આગલ જતા ખુવારી છે.

બીજુ આપણી કોમ બીજી કોમોમા વખાણાયલી છે અને લોકોનો ધરમ સબંધી આપણા ઉપર ઘણો સારો વીચાર છે તે જયારે આવા દયુથી પણાના એટલે આપણે ઘેર પડા રહયે ને આપણી માં બેહેન બઈરી ગાવું સાભલવા જાઈ જેથી ઉપલા વીચારોને નામ ... થાઈ છે માટે આપુને ર ... ...ની તદબીર કરવી જોઇએ.

આલમાઓએ કાઇદો લખેલોછેકે ગુનાહ ગુનાહને ખેંચેછે એનુ ખરૂપણ માણીઓના મોઆમલામાં પણ જોવામાં આવું. તેએકે મારા એક રીપોટરે ખબર આપીકે ડુમાણીઓ ફકત ગાતી નથી પણ તેને સાતે બીજા પણ ઢોંગ થાઈ છે કે કોઈતો જાડુ લઈ ફરેછે કોઇ રદનો વેસ લેછે ને કોઈ જણવાની થવાવીશે પેટ માટલુ બાંધેછે ને ફાહેશા બકવો કરેછે. એ વગર બીજા પણ કેટલાક કામ થાઇ છેકે તેનુ જાહેર કરવું આ જગયા મુનાસેબ જાણતો નથી.

વરી બીજા એક રીવાજ વીશે મને આટલુજ કહેવાનુછેકે આપણા મુલકમાં સવથી કુલૈતન નફટ બેશરમ છીનાલો ઢેડીઓ કરતા બીજીઓ કમજ હોશે તયારે પંદર વીશ ઢેડઓને બુલાવવું તેઓ પાસે ઘરબા ગીત વગરે ગવડાવા એતો ડુમણીઓ કરતા પણ દસ વીસ હીસ્સા વધી જાયછે. અને ડુમણઓથી જેટલુ દુખ પાડ પડોશીને વેઠવું પડેછે તે કરતા વધારે એઓથી વેઠવુ પડેછે કારણકે ડુમણીઓતો બે કે ત્રણ આવી અરડાઇએ પરંતુ ઢેડીઓતો લશકરને લશકર અરડાઇછે એ તમોપર કાંઈ છુપુ નથી.

વરી એમ પણ સાભલવામાં આવુછેકે તે ઢેડઓના વચમાં એક ઢેડો પણ ઉભો રહેછે અને તે ઢેડીઓને સરણે ચડાવેછે ને તડકડયા માફક ઢોગ પણ કરતો

જાયછે તયારે ખીયાલ કરોકે આપણી મા બેહનો પેરી ઓઢીને જાઇને તેને આગલ માટીડો ! અને માટીડોબી કેહવો કે સવકોમમા બે શરમ નાચે એ ઘણુ અજબ જેવુ છે.

વરી એમપણ સાંભલવામા આવુછેકે તે ઢેડો કભી ફીરયાદ પણ કેરે છે કે છાએબ વગર તાડીએ કઇ કુદાઇ નચાઇ ? તારે તેઓને રૂપીયો રાડ રીપીયો તાડી પીવાનો પણ અપાઇછે તારે તેઓ પીએછે ને મસત થઇ જાઇછે ને મનપર આવે તેમ બોલેછે. તારે ખીયાલ કરોકે નીશા ઘી હાલતમાં માણસ માબેનને ઓલખી શખતે તથી એવા વખતમા ખુદા નકરે કઇ ઉધુ ચીતુ થયુતો ઢેડા લજવાસે કે આપણે ! તે તમો ખુદ સમજી લીઓ.

મારા એક દોસે મને ખબર આપીકે ઢેડીઓ ઘણુ નફ્ફટ નફ્ફટ બોલેછે અને એક ઢેડયા ગીત પણ મને સભલાવું. હવે તે ગીત આ જગયા લખવા ગણુ મને અગર લાગેછે અને મારો હાત ધરૂજેછે પણ મને ખાતરીછે કે તે ગીત મારા મુરબમીઓને ગફલતથી જગાડશે તથા કેટલાક ઇજડાઓને મ દાઇમાં લાવશે જેથી મારે લાચાર થઇ લખવુ પડેછે તે આછે "પાતલયા પાછો કહાડ પેડુ મારૂ ફાટેછે" હવે આ એવા સબદોછેકે ના મરદોને પણ જોશ આવે તથા શૈ વરશની પાકદામનને પણ એક વકતા ઉલટાવી દીયે અરે મારા ભાયો આ કડીતો એક નમુના દાખલછે એ વગરતો સેકડો શબદો બોલવામાં આવેછે જેથી ગેરતવાલાઓની રેહો કાપેછે પરંતુ હીજડાઓને કઇ ખીયાલ આવતો નથી. ઓ મારા મુરબમીઓ ! શુ તમે તે ગીતો નથી સાંભલયા શું તમોને એ બેલ ની ખબર નથી ? તો તમો મુરબમી થઇ કેમ એના અટકાવના ઉપાય નહી લેતા. શુ તમો ... લાગેછે ? કહી નહી.

વરી એમ પણ સાંભલવામાં આવુછેકે જેમ દુમણીને ફરમાશ થાઇછે તેમ ઘેડયોને પણ ફરમાસ કરેછે તયારે ખીયાલ કરોકે કેવી વાતોની ફરમાસ કે જેથ મરદો લજવાઇછે ને ઓરતો તેને સાભલે. કેરૂછે આપણા પરકે જે આપણે બોલતા લજવાએ ને તે ઓરતો ખુશીથી સાંભલે ને આપણે કઇ બોલએ નહી એથી મુરખાઇ બે શરમી બીજી શુ હોશે.

વરી જુવોકે બાપ દીકરાને તથા મા દીકરીને જયાસુધી ભારબોજ પર રહે તયા સુધી બેવમા ભાર બોજ રહેછે. પણ જયારે બેમાથી એકે ભારબોજ મુકી દીધોકે ફરી તેમા સાર રેહતો નથી તારે ખીયાલ કરોકે જયારે ઘેડયો ભાગુ તુટુ બોલે ને મા દીકરી ખીખી હશે પછી ભાર બોજ કયા રહયો. તયારે એથી બીજી કઇ બુરાઇ હોશે કે જેથી દીકરી, મા,થી બે અદબ થઇ જાઇ ? તેના આપણે અટકાવ મા ઉપાયો ન લીજએ તો આગલ શુ થશે.

વરી આ ઠાઇદા પરમાણે કે છીનાંલ કુટ્ટણપણુ કરવામાં અચકાઇ નહી. તથા ઘેડયો છીનાલો હોવું એ જાહેરછે ને ઉપર હુ લખી પણ ચુકોછું તયારે એવી નાલાએક ઘેડયો મજકુર તરે પર ભુડા, શબદો બોલે ને આપણી માબેનો હશે. પછી ઘેડીને પણ બીજી કોઇ તરેની વાત બોલતા શરમ સાની રહે. બસ આથી પછી ચાહે તેમ દાવ ચલાવે ફુસલાવે બેહકાવે જેથી જાએ. તેટલો બગાડો થાઇ

વરી જુવોકે આપણે તો એક નકલ મસહુરછેકે ઘઘરભાઇની શાદીને ધાગાના બોહોત, ખાના પીના થોડા ને કુતતેકા મોત" એથી આ મતલબ લેતા હતા કે મીયાભાઈઓને તો નાચ રંગ વગરે ચીજોથી ધાધલ બોહુ કરે છે હવે તો તે ધીગાણા કરતા દસ વીસ દરજા આપણે તાં વધારેછે જુવો કે તેઓનેતયાતો એકાંતવાર નાચ થાઇછે ને એક બેવાર દુમણીઓ પણ આવેછે પરંતુ આપણે તાં તો કઈ દહાડા સુધી દુમણીઓ ચાલેછે ને એક રામજણીને ઠીકાણે વીસ કુલે તંન ઘેડચો આવેછે. રહી સહી રંગ સાહેબની ખોટ હતી તેવાણ ગણે રાંદેર ના ઓરવાડામા વસતા થયા અફસોસકે જે વાતની એબ બ.જા ભાયોને લગાડતા તે આપણામાં આવી પડી ખુદા આપુને સમજ દીએ.

મારો એક દોસત કેહવા લાગોકે પરથમ હીજડા પણ કભી કભી છોકરૂ પેદા થતું તયારે આપણી કોમમા આવતા તારે મે તેને કહયુકે હીજડાનુ નામ પણ મો લે તેની ખોતછે તેપણ વરી કોઈ ઓસ પુરી પાડવા લાવસે જેથી એ લોકોને યાદ નહી આવે તેવુ કરવુ જોઇએ ખુદા કરેને તે મન હુસ કદમને કોઈ નઉે લવે

હાલ ખુદાના ફજલો કરમથી તે માબુદે તઆપુને સુખયારા કીધાછે જેથી ફકત ધીગાણાના વધારનારા થયા પણ સદા હાલ કોઈનો સરખો રેહતો નથી જેથી ખુદા નકરે જો પડતી દસા આપણી આવે તે ચાલુ થયલી બુરાયો જારી રહેતા "ખાના પીના ગોડાને ધીગાણુ બોહુ" નાલાએક આપણેજ થઇ પુડચે તારે આપુને જોઇએકે આ ચાલતા ચલણમાં એવી બુંરાયોથી કે જેથી દીન દુનયા બેવની ખરાબી પોહચે તેથી બચવાની ફીકર કરવી એ તમો મુરબીઓનુ કામછે.

બીજુ આપણે તાં જે ધીયડીની રીવાજછે એમા એવી બુરાઓ છેકે ગેરતવાલો માણસ કદી કબુલ કરે નહી તે નીચે પરમાણેછે.

જયારે નવશાને ઘોડે બેસડાવેછે તેવાર આપણાવાલા બઇરાં સારી રીત જે જેને મલે તે પેરી ઓાડી સમરાઇને જાયછે તે વખત આપણાવાલા મરદો બોહુ કમ હાજર હોયછે તેવા વખતમાં આપણી મા બેહનો સંગારાયલીઓ લુચા લફંગા છાકટા પરગમચી ઘોલી ડાડયા રસવાલાઓમા આવે તે સાંભલે ને જોઇ ખુસી થાઇ કહો ભાઇયો એ બગાડાની ચીજ છેકે નહી?

એ ડાડયા રસ પરગમ પર ઘણુ ખરૂ ચલાવેછે ને કલાક ૯ થી ૨—૩વાગા સુધી ચાલેછે તેમા કોએકજ મોહોલલો ભાયેગે ખાલી રહી જાતો હોશે કે તે મોહોલલામા ઉભા રહી ડાંડયા રસ ન પડાતા હોઇ નહીતો સરવ મોહોલ્લામા ૪-૫ ઠીકાણે ઉભા રહી ડાંડયા રસ પાડવામાં આવેછે જેથી મોહોલલા વાલાઓ પર કેટલુ દુઃખ પોહચતુ હોશે તે તેઓની ઉંગ ઓલખતી હશે. મે મારે કાને કાન એ ડાંડયા રસની બુરાઇ મસજીદને ઓટલે સાભલીછે પરંતુ કોઇ ખુદાનો લાલ પોતાને તાં કારને ડહાડે લાવા વગર રેહતો નહી તથા દોસત બીરાદરને તાં કારને ડહાડે એવા કામમા કામે લાગવા વગર રેહતો નથી. હાઇ અફસોસ એવી બેગેરતી આવી પડીકે બોલયે કઇને કરીએ કઇ.

જેટલી અસતરીઓ તે વખત જોવા હાજર હોઇછે તેના ધણીઓ સરવે તાં હાજર હોતા નથી. પણ કોઈકજ તીવારે તાં હાજર હોઈછે તારે આથી એમ માલમ પડેછેકે તે પુરશો ઘેર પલંગ પર સુતા સુતા ઉંગથી રાહત લીએ ને તેવણી અસતરીઓને સવારી પરગંમ ડાડયા રસ જોવેથી રાહત લેવા મોકલે એથી વધારે બે ગેરતી મરદી સમજ પરમાણે કોઈ માલમ પડતી નથી.

એ રસમ પરથમ આપણે તાં હતી નહી. પણ કોઈ શેતાનના દોસદારે કાહડીને પછી શેતાનના લશકરે ટેકો આપો જેથી એ રસમ આપણામાં જરૂર જેવી થઈ ગઇછે. મારા પીયારા ભાયો એજ હાલ દુમણીઓ રંગનો સમજવો કે હાલતો શરૂછે પણ આગલ જતા જરૂર જેવું થઈ પડશે.

પરથમ આપણી કોમમા તાડી પીવાનો ગણો રીવાજ હતો ને તેને એબ ગણતા નોતા. તારે તેઓના દીલ ગેરતથી ભરપુર બહાદુરો જેવા હતા. આ વખત મા તાડી પીવાની એબ ગણાયછે જેથી સરવ પીનારા નથી તેમ પીનારને લોકો બોલેછે ખરા. પણ દીલજુવોતો એ ગેરત મુરદા જેવા થઇ ગયાછે એ આપણા ચલણોથી સારૂ માલમ પડેછે ખુદા જાણે હમો પર કોઈ આફત આવનારી છેકે શુ ! જેથી હમોને ખુદાની સુકરને બદલે કુફરાનુ કરવુ સુજેછે. ને જે નીચ વરણોના કામ તે હમોમા શાબાશીના ગણાય પડાછે. ને જે સુધારાથી ખુદા તથા પેગમબર રાજી થાઈ તેને બદલે એવો સુધારો કરવાનુ સુજેછેકે ખુદા તથા તેનો [illegible] ગુસે થાઈ

એ વગર આપણા ચલણોમા એટલીતો બધી બુરાયો પરવેશ થઈ ગઈછે કે જો ભાયો તમો અકલના કોડયામા શરીઅતનુ તેલ પુરી પોતાના ચલણોના ઓરડામા ઘુંડશોતો શેકડો માલમ પડશે. પણ તે સરવનુ જણાવવું જાણે જાણી તાને જણાવવુછે તથા આ ચોપાનયામાં જગયા પણ નથી ખુદા આપુને સમજ દીએ. નાચ રંગની બુરાયો હમણા જીવનુ તે તરફ લોભાયાથી માલમ પડતી નથી પરંતુ આખરમાં માલમ પડશે ને તે વખત પસતાવું કામ આવશે નહીને હલાક થશે(હીદાયત)

એક માણસે યાકુદનો પહાડ જોયો તારેતે લેવા વાસતે પાસે આવી જુએછે કે યાકુદના નાહલા નાહલા ટુકડા નીચે પડેલા છે. પણ ઉપર ઉચી કીમતના મોટા મોટા ટુકડા પડેલાછે તેને લેવુ જોએ. એવું ધારી ઉપર ચડવા લાગઓ. પણ તે પહાડના પતથર એવા તેજ હતા કે જે ચડે તેના પગ કપાતા તારે તે માણસે સારા જવેહરાતની લાલચે ઉપર ચડવુ શરૂ કીધુ જેમ ઉપર ચડતો ગયો તેમ તેમ તેના પગ કપાતા ગયા પણ એનો ખીયાલ જવહરાત પર હોવાથી પગનુ નુકશાન માલમ પડયુ નહી પછી જયારે ઉપર જઈ જવહરાત ઉઠાવી નીચે આવવા લાગયો તયારે પેલા પગનુ દરદ માલમ પડુ જેથી નીચે ઉતરી સખો નહીને આખર તાજ મરણ પામયો. એવી તરે દુનયાના નાચ રંગના શોકથી જે દીન તરફથી માણસ પડતુ નથી પણ આખરે તે નુકસાન માલમ પડશે શોચો.